

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.809 van 28 november 2003
in de zaak A. 144.531/XIV-17.748.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat D. RAMBOER,
 kantoor houdende te 4020 LUIK,
 Quai de Godefroid Kurth 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 4 februari 1964 en van Angolese nationaliteit, op 27 november 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot teruggrijping en van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 24 november 2003 van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, op dezelfde datum aan de verzoekende partij ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op vrijdag 28 november 2003 om 10.45 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. RAMBOER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, uit het administratief dossier blijkt dat een repatriëring is voorzien op zondag 30 november 2003 om 10.00 uur; dat bovendien blijkt dat de beslissing tot terugdrijving dateert van 24 november 2003, die op dezelfde datum ter kennis werd gebracht aan verzoeker en dat het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid per fax werd ingediend op donderdag 27 november 2003, zodat verzoeker diligent en alert heeft gehandeld en is voldaan aan de eerste, cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2;

1.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker een enig middel afleidt uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3, eerste lid, 3/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

Overwegende dat uit de samenlezing van de gegevens van het administratief dossier met de inhoud van de eerste bestreden beslissing blijkt dat verzoeker België binnenkomt via de luchthaven van Zaventem op 24 november 2003 en dat hij afkomstig is van Angola; dat hij aan de grenscontrole geen documenten kan voorleggen ter staving van het doel van zijn verblijf in België; dat hij enkel verklaart dat hij naar België komt voor de aankoop van voertuigen; dat hij evenwel niet in het bezit is van een uitnodiging voor zakelijke of bedrijfsbesprekingen; dat de hotelreservatie die verzoeker voorlegt, werd geannuleerd door het hotel omdat de reservatie werd gemaakt met een ongeldige visakaart; dat de eerste bestreden beslissing daaraan toevoegt dat verzoeker over een vliegtuigticket naar Parijs beschikt en reeds in het bezit is van zijn instapkaart, wat niet strookt met het reisdoel dat verzoeker opgeeft; dat deze overweging op het eerste gezicht het determinerend

motief uitmaakt van de eerste bestreden beslissing en haar kan schragen omdat dit motief afdoend is;

Overwegende dat de in de eerste bestreden beslissing weerhouden grond tot teruggedrijving rechtstreeks voortvloeit uit de Schengen-overeenkomst; dat het de bedoeling is dat de grenscontrole, zoals in casu, kan nagaan wat het doel is van de reis van de vreemdeling en welke zijn verblijfsomstandigheden zullen zijn; dat indien er, zoals in dit geval, twijfels bestaan over de werkelijke bedoelingen van de reiziger, laatstgenoemde het doel van zijn verblijf en de omstandigheden ervan moet kunnen staven met relevante documenten, zoals bijvoorbeeld private of professionele uitnodigingsbrieven, hotelreservaties of precieze adressen; dat niet wordt betwist dat verzoeker niet in het bezit is van relevante documenten, zodat het voorgehouden reisverhaal niet overeenstemt met het werkelijk reisdoel, wat met zich meebrengt dat de verwerende partij op het eerste gezicht oordeelkundig heeft gebruik gemaakt van haar in artikel 3, eerste lid, 3/, van de Vreemdelingenwet vervatte appreciatiebevoegdheid; dat de rechtspraak van andere kamers van de Raad van State, neergelegd ter zitting door de Advocaat van verzoeker, niets afdoet aan wat voorafgaat, gelet op de feitelijke omstandigheden van huidige zaak, zoals zij tot uiting komen in de stukken van het administratief dossier; dat immers blijkt dat het reisdoel van verzoeker vaag en onduidelijk blijft, wat ook uit de debatten is gebleken;

Overwegende dat de Raad van State onbevoegd is om de wettigheid te toetsen van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 24 november 2003, overeenkomstig artikel 71 van de Vreemdelingenwet;

Overwegende dat het enig middel niet ernstig is, zodat de ingestelde vordering moet worden afgewezen, vermits niet is voldaan aan de tweede, cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig november tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. Kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.